

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Svk/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2019200369
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Babiaková
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:2019200369.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Babiakovej, zo sudkyne JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a zo sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD. (sudca spravodajca), vo veci žalobcu: Slovenský rybársky zväz, Mestská organizácia Sereď, Čepenská 2533/26, 926 01 Sereď, právne zastúpeného: VIA LEGE, s.r.o., IČO: 36 866 415, Veterná 1093, 925 53 Pata, proti žalovanému (sťažovateľ): Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, Vajanského 2, 917 01 Trnava, za účasti: ďalšieho účastníka v 1. rade (sťažovateľ): Obec Dolná Streda, Dolná Streda č. 650, 925 63 Dolná Streda, právne zastúpenou: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47 232 765, Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, ďalšieho účastníka v 2. rade: SLOVENSKÝ VODOHOSPODÁRSKY PODNIK, štátny podnik, IČO: 36 022 047, Karloveská 2, 841 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-00P3-2019/037709 z 13. novembra 2019, o kasačnej sťažnosti žalovaného a ďalšieho účastníka v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20 S 206/2019-114 z 27. januára 2021, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ďalšieho účastníka v 1. rade zamietla.
- II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného odmieta.
- III. Žalobcovi priznáva proti ďalšiemu účastníkovi v 1. rade právo na náhradu trov kasačného konania.
- IV. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi v 1. a v 2. rade právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že žalobca 8. septembra 2017 doručil Okresnému úradu Galanta, odboru starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) žiadosť o určenie, že Odstavné rameno Dolnostredské v k. ú. F. B., je vodným tokom v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „vodný zákon“). Svoju žiadosť dôvodil znaleckým posudkom č. 2/2017 vypracovaným W. J. Q. P., F., podľa ktorého Odstavné rameno Dolnostredské je ovplyvňované hydrologickým režimom vodného toku Váh, a preto sa v zmysle § 43 ods. 1 vodného zákona považuje za vodný tok.

2. Slovenský vodohospodársky podnik, š. p. Banská Štiavnica, predložil do konania vyjadrenie z 12. októbra 2017, v ktorom sa nestotožnil s vyššie zmieneným znaleckým posudkom predloženým žalobcom a sám uviedol, že vodný režim v Odstavnom ramene Dolnostredskom nie je ovplyvňovaný režimom vodného toku Váh, ale režimom útvaru podzemných vôd v príbrežnej zóne Váhu. Obec Dolná Streda sa taktiež s uvedeným posudkom nestotožnila a 9. januára 2018 predložila do konania znalecký posudok č. 2/2017 vypracovaný J. B. Q., podľa ktorého Odstavné rameno Dolnostredské je ovplyvňované predovšetkým prepojením na podzemné vody v celej predmetnej oblasti, a preto v zmysle vodného zákona nie je vodným tokom. Pracovníci prvostupňového správneho orgánu 22. novembra 2017 a tiež

9. januára 2018 vykonali miestnu obhliadku pri vodnom toku Váh a Odstavnom ramene Dolnostredskom spojenú s meraním vodnej hladiny.

3. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností sa prvostupňový správny orgán stotožnil so stanoviskom Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. Banská Štiavnica a znaleckým posudkom vypracovaným J. B. Q.. Rozhodnutím č. OU-GA-OSZP-2018/000741/OV/SV, OU-GA-OSZP-2017/011797/OV/SV z 28. februára 2018 tak konanie podľa § 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zastavil, pretože v predmetnej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil. Prvostupňový správny orgán v nadväznosti na to odkázal na rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV z 20. apríla 2005, v zmysle ktorého vodná plocha na parcelách č. XXX/X, XXX a XXXX/X v k. ú. F. B., nachádzajúca sa pod rybárskym revírom „Ramenó Dolná Streda č. 2-1550-1-1“, nie je vodným tokom podľa § 43 ods. 1 vodného zákona.

4. V dôsledku žalobcom podaného odvolania žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-00P3-2018/016987 zo 7. júna 2018 toto odvolanie zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 28. februára 2018 potvrdil. V odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobca nemá v konaní o pochybnostiach, či Odstavné rameno Dolnostredské je vodným tokom, postavenie účastníka konania, pretože v uvedenom konaní sa nerozhoduje o rybárskom práve postupom podľa § 4 ods. 8 zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve. Rozhodnutie o určení, či ide alebo nejde o vodný tok, nie je schopné žalobcovi privodiť ujmu na výkone rybárskeho práva a napriek tomu, že žalobca žiada o ochranu svojho práva, v skutočnosti o jeho práva nejde. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nezaoberal ani žalobcovou námietkou zaujatosti. Prokurátorka krajskej prokuratúry podala 17. augusta 2018 proti rozhodnutiu žalovaného zo 7. júna 2018 protest, ktorým navrhla uvedené rozhodnutie zrušiť, pretože žalovaný v ňom nesprávne právne posúdil otázku účastníctva žalobcu. Mala za to, že hoci správne orgány nepovažovali žalobcu za účastníka konania, ako s účastníkom s ním pri rozhodovaní o odvolaní konali. Účastník správneho konania má však právo pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť dôkazy. Toto právo bolo však nezákonným postupom správnych orgánov porušené.

5. Žalovaný 3. decembra 2018 zrušil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 28. februára 2018 a vec mu vrátil s tým, že v novom konaní bude potrebné, aby sa vysporiadal s otázkou účastníctva žalobcu. Prvostupňový správny orgán nariadil na 21. mája 2019 ústne pojednávanie, na ktorom pozvaní účastníci mohli nahliadnuť do spisovej dokumentácie, ako podkladu k vydaniu rozhodnutia a vyjadriť sa k nej, prípadne navrhnúť jej doplnenie. Rozhodnutím č. OU-GA-OSZP-2019/000198/OV/SV, OU-GA-OSZP-2018/000741/OV/SV, OU-GA-OSZP-2017/011797 (pozn. kasačného súdu ide o sp. zn. k jednému rozhodnutiu) z 13. augusta 2019 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) prvostupňový správny orgán zastavil konanie podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku s odkazom na rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV z 20. apríla 2005 tak, ako to urobil v rozhodnutí z 28. februára 2018 bližšie popísanom v bode 3. tohto rozsudku, nakoľko skutkový stav sa od roku 2005 nezmenil. Navyše do odôvodnenia dodal, že vychádzal okrem iného aj z nových dôkazov, a to znaleckého posudku F. J. W. S., E., podľa ktorého Odstavné rameno Dolnostredské nie je vodným tokom a odborného stanoviska F. J. P. M., W., ktorý dospel k opačnému záveru.

6. Žalobca sa opätovne proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolal a okrem iného namietal aj nulitosť rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva z 20. apríla 2005, pretože parcely, ktoré správny orgán označil ako vodnú plochu Odstavného ramena Dolnostredského, sa podľa žalobcu nikdy pod týmto ramenom nenachádzali. Z výroku rozhodnutia tak nie je možné zistiť, akej vodnej plochy sa týka. Žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-00P3-2019/037709 z 13. novembra 2019 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“ alebo „preskúmané rozhodnutie“) skonštatoval, že námietky žalobcu v odvolaní sú neopodstatnené, a preto odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II. Konanie na správnom súde

7. Žalobca podal proti rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, v ktorej do značnej miery zopakoval svoje predchádzajúce argumenty z administratívneho konania. Krajský súd v Trnave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 20 S 206/2019-114 z 27. januára 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Správny súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku zamerl na procesnú námietku žalobcu, že rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva z 20. apríla 2005, je zmätočné a nulité najmä z dôvodu, že parcelné čísla v ňom uvádzané, na ktorých by sa malo Odstavné rameno Dolnostredské nachádzať, sú nesprávne a toto odstavné rameno sa na nich nenachádza,

ani nenachádzalo. Správny súd mal za to, že námietka žalobcu už vo vzťahu k prvej podmienke zastavenia konania podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku, t. j. k podmienke existencie skoršieho právoplatného rozhodnutia v tej istej veci, nie je zjavne irelevantná, pretože parcelné čísla sú súčasťou identifikácie úradom posudzovanej vodnej plochy vo výroku rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva z 20. apríla 2005. Správny súd ďalej poukázal na to, že žalobca túto námietku vzniesol už počas prvostupňového správneho konania, ako aj v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu, čo žalovaný napokon konštatoval i v obsahu preskúmaného rozhodnutia, avšak nijako sa s touto námietkou nevysporiadal a neprihliadal na ňu, a to bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, ktorého danosť by prípadne mohla byť súdom preskúmaná.

8. Ďalej správny súd pokračoval, že odhliadnuc od skutočnosti, že v zmysle § 59 ods. 1 správneho poriadku úlohou odvolacieho správneho orgánu je preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu (teda odvolací orgán nie je viazaný iba dôvodmi uvedenými v odvolaní), primárnou povinnosťou odvolacieho orgánu je vysporiadať sa s odvolacími námietkami účastníka konania, jasne a zrozumiteľne vysvetliť prečo, na základe akých skutočností tú ktorú námietku považoval za dôvodnú alebo naopak za nedôvodnú. Požiadavky § 47 ods. 3 správneho poriadku na odôvodnenie rozhodnutia sa podľa § 60a správneho poriadku primerane vzťahujú aj na rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorý v tomto prípade svoju povinnosť uviesť, ako sa vysporiadal s námietkou účastníka majúcou z hľadiska naplnenia podmienok pre zastavenie konania popri iných námietkach zásadný význam, zjavne porušil, čím súčasne porušil jedno zo základných práv účastníka konania - právo na odôvodnenie rozhodnutia zodpovedajúce požiadavkám zákona a svoje rozhodnutie zaťažil vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov.

9. Správny súd uzavrel, že žalovaný v ďalšom konaní dôsledne preskúma naplnenie oboch zákonných podmienok pre zastavenie konania, t. j. ako existenciu skoršieho právoplatného rozhodnutia netрпиaceho takými zásadnými nedostatkami, ktoré by mohli spochybňovať jeho závažnosť alebo skutočnosť, že ide o rozhodnutie v totožnej veci, tak aj skutočnosť, či v období od rozhodnutia došlo alebo nedošlo k podstatným zmenám skutkového stavu.

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

(i) Kasačná sťažnosť ďalšieho účastníka v 1. rade a vyjadrenie žalobcu ku kasačnej sťažnosti

10. Ďalší účastník v 1. rade podal proti napadnutému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej žiadal zrušiť napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a vec vrátiť správne súdu na ďalšie konanie. Primárne namietal, že tvrdenia žalobcu ohľadne nesprávne označených parciel sú zavádzajúce, pretože sa jedná o nesprávne číslo len jednej parcely XXX/X, správne označenie malo byť XXX/X a zvyšné dve parcely sú označené správne. Pri nesprávne označenej parcele došlo k zrejmej chybe v písaní, keďže parcela s číslom XXX/X neexistuje. Na túto zrejmu nesprávnosť upozornil na ústnom pojednávaní 21. mája 2019 zástupca ďalšieho účastníka v 1. rade a k svojmu vyjadreniu doložil geometrický plán č. 4-9/2005 z 19. septembra 2005, na ktorom je uvedené správne číslo parcely. Uvedenú nesprávnosť si žiadal Obvodný úrad v Galante nevšimol a túto chybu prevzal do svojho rozhodnutia, avšak na základe nej nemožno hovoriť o nulitnom charaktere dotknutého rozhodnutia. Ďalší účastník v 1. rade zdôraznil, že ide o chybu, ktorú bolo možné odstrániť jednoduchou opravou a takáto vada zásadne nemení charakter rozhodnutia tak, že by došlo k zmene právnej situácie založenej predmetným rozhodnutím, pretože spor nespočíval v tom, na ktorých parcelách sa vodný tok nachádza, čiže otázka parciel sporná nebola. Spornou bola otázka, či sa jedná o vodný tok alebo nie. V súvislosti s nulitou rozhodnutia poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) sp. zn. 2 Sžo 31/2011 z 18. apríla 2012 a 8 Sžf 33/2014 zo 17. decembra 2015.

11. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že s napadnutým rozsudkom správneho súdu sa stotožňuje a považuje ho za vecne správny. Ďalej skonštatoval, že hoci ďalší účastník v 1. rade tvrdí, že kasačnú sťažnosť podáva ako osoba zúčastnená na konaní podľa § 442 ods. 1 v spojení s § 41 ods. 2 SSP, uvedené kritéria osoby zúčastnenej na konaní nespĺňa. Pokiaľ kasačnú sťažnosť podáva ako účastník konania, vôbec v nej neozrejmuje, z akého dôvodu by mal byť napadnutý rozsudok správneho súdu v jeho neprospech. Pritom by malo byť aj v jeho záujme, aby sa riadnym zákonným spôsobom posúdilo, či Odstavné rameno Dolnostredské je vodným tokom alebo iba ostatnou vodnou plochou. Na základe uvedeného preto žalobca kasačnému súdu navrhuje odmietnuť jeho kasačnú sťažnosť podľa § 459 písm. b) SSP ako podanú neoprávnenou osobou.

12. Ďalej žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že žalovaný sa v napadnutom rozhodnutí nijako nevysporiadal s námietkami ohľadne nulity, neurčitosti a neaktuálnosti rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva z 20. apríla

2005, na podklade ktorého správny orgán prvého stupňa zastavil konanie. Ani pokus ďalšieho účastníka v 1. rade zhojiť takéto nedostatky argumentáciou v kasačnej sťažnosti nemôže uvedené vady napraviť. Žalobca naďalej trvá na tom, že výrok je neurčitý, pretože parcelné čísla uvedené vo výroku rozhodnutia z 20. apríla 2015 sú uvedené nesprávne a nejde len o chybu v písaní ako uvádza ďalší účastník v 1. rade. Pokiaľ kasačný súd dospeje k meritórnemu prejednaníu veci, žalobca navrhuje kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP zamietnuť.

13. Žalovaný ani ďalší účastník v 2. rade sa ku kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka v 1. rade nevyjadřili.

(ii) Kasačná sťažnosť žalovaného

14. Žalovaný podal proti napadnutému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej žiadal zrušiť napadnutý rozsudok z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a vec vrátiť správneho súdu na ďalšie konanie. Žalovaný vo svojej kasačnej sťažnosti v podstate zopakoval skutkový stav a argumentáciu z napadnutého rozhodnutia z 13. novembra 2019 a k námietke nesprávneho označenia parciel doplnil, že išlo len o chybu v písaní pri parcele č. XXX/X a geometrický plán č. 4-9/2005 z 19. septembra 2005 uvádza už parcelné číslo správne.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

15. Vec bola predložená Najvyššiemu správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) 30. augusta 2021. Vec bola náhodným spôsobom pridelená druhému senátu Najvyššieho správneho súdu a v tomto senáte bola pridelená sudcovi spravodajcovi prof. JUDr. Jurajovi Vačokovi, PhD. Na základe § 27c ods. B rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu v znení jeho opatrenia č. 6 bola vec prerozdelená do ôsmeho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

(i) Posúdenie vo vzťahu ku kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka v 1. rade

16. Najvyšší správny súd najskôr skúmal, či sú splnené procesné podmienky na vecné prejednanie kasačnej sťažnosti, teda či bola podaná včas (§ 443 ods. 1 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP).

17. V nadväznosti na vyššie uvedené Najvyšší správny súd 19. apríla 2024 vyzval ďalšieho účastníka v 1. rade, aby kasačnému súdu uviedol, na základe akých skutočností dospel k záveru, že napadnutý rozsudok správneho súdu bol vydaný v jeho neprospech, a teda akým spôsobom bol poškodený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch v zmysle § 442 ods. 1 SSP. Ďalší účastník v 1. rade najskôr v podaní doručenom tunajšiemu súdu 26. apríla 2024 bez ďalšieho konštatoval, že k ujme na jeho právach alebo právom chránených záujmoch došlo práve tým, že správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného z 13. novembra 2019, ktoré je predmetom súdneho prieskumu v tomto konaní. Následne v ďalšom vecne obsiahlejšom podaní doručenom kasačnému súdu 30. apríla 2024 okrem iného uviedol, že pozemky pod Odstavným ramenom Dolnostredským má vo svojom užívaní na základe nájomných zmlúv so Slovenskou republikou a Odstavné rameno Dolnostredské mu bolo Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky pridelené do užívania v osobitnom režime.

18. Najvyšší správny súd tak po zistení, že vzhľadom na nájomný vzťah ďalšieho účastníka v 1. rade bolo napadnutým rozhodnutím rozhodnuté aj v jeho neprospech (§ 442 ods. 1 SSP), ustálil, že v prejednávanej veci sú splnené všetky procesné podmienky prípustnosti kasačnej sťažnosti bližšie špecifikované v bode 16. tohto rozsudku, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom dospel k záveru, že kasačná sťažnosť ďalšieho účastníka v 1. rade nie je dôvodná.

19. Kasačný súd úvodom len podotýka, že jeho úlohou v tomto konaní nie je posudzovať správnosť tvrdení účastníkov konania vo vzťahu k tomu, či Odstavné rameno Dolnostredské je alebo nie je vodným tokom, keďže spornou otázkou, v zmysle napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, je posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutí správnych orgánov vo vzťahu k naplneniu podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku, podľa ktorého správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil.

20. V prejednávanej veci prvostupňový správny orgán rozhodnutím z 13. augusta 2019 zastavil konanie podľa § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku a odkázal na rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV z 20. apríla 2005, v zmysle ktorého vodná plocha na parcelách č. XXX/X, XXX a XXXX/X v k. ú. F. B., nachádzajúca sa pod rybárskym revírom „Rameno Dolná Streda č. 2-1550-1-1“, nie je vodným tokom podľa § 43 ods. 1 vodného zákona. Žalobca však už v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu namietal, že parcely, ktoré správny orgán označil ako vodnú plochu Odstavného ramena Dolnostredského, sa nikdy pod týmto ramenom nenachádzali ani nenachádzajú. Ďalší účastník v 1. rade k tejto námietke uviedol, že nesprávne označená je len jedna parcela s číslom XXX/X, ktorej správne

označenie malo byť XXX/X a zvyšné dve parcely sú označené správne, pričom odkázal na geometrický plán č. 4-9/2005 z 19. septembra 2005, v ktorom je označenie parcely správne.

21. Kasačný súd má síce z vyššie spomínaného geometrického plánu, ktorý je i súčasťou administratívneho spisu, za preukázané, že správne uvedené číslo parcely malo byť XXX/X, avšak čo je oveľa podstatnejšie, sú zmeny, ktoré sa uskutočnili, a ktoré s dotknutými parcelami súvisia. Už ku dňu vyhotovenia geometrického plánu, t. j. k 19. septembru 2005, mali všetky tri dotknuté parcely reg. "Z.", na liste vlastníctva č. XXXX, v k. ú. F. B. iné parcelné čísla so zmenenou výmerou parciel, než aké uviedol Obvodný úrad životného prostredia Galanta vo svojom rozhodnutí z 20. apríla 2005. Z obsahu geometrického plánu je viac než zrejmé, že parcela č. XXX/X s výmerou 14 836 m² zanikla a časť jej výmery 5613 m² vytvorilo novú parcelu s č. XXXX/X a časť výmery 9 223 m² sa začlenilo pod taktiež novovytvorenú parcelu s č. XXXX/X. Rovnako tak zanikla aj parcela č. XXXX/X s výmerou 7913 m², ktorá sa s celou svojou výmerou začlenila pod novovytvorenú parcelu s č. XXXX/X. Posledná parcela s č. XXX s výmerou 314 114 m² síce celá nezaničila, ale jej časť s výmerou 77 215 m² sa začlenila pod novovytvorenú parcelu č. XXXX/X a zvyšné odtrhnuté časti s výmerou 9 157 m² a 8 525 m² vytvorili dve nové parcely s č. XXXX/X a XXXX/X. Parcela č. XXX tak mala k novému právnomu stavu k 19. septembru 2005 už len 219 217 m². Kasačný súd len podotýka, že správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie 13. augusta 2019 a všetky vyššie spomenuté zmeny reflektujú stav k vydaniu geometrického plánu č. 4-9/2005, teda k 19. septembru 2005. Kasačný súd tak vôbec nevylučuje, že v tomto medziobdobí mohlo dôjsť k ďalším nemálo podstatným zmenám, ktoré mali vplyv na správne vymedzenie parciel v k. ú. F. B., na ktorých by sa Odstavné rameno Dolnostredské malo nachádzať.

22. Na uvedené zmeny a nový stav však správny orgán prvého stupňa nijako nereflektoval, hoci žalobca už v samotnom návrhu z 8. septembra 2017, ktorým sa začalo správne konanie, uvádzal, že z rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Galanta z 20. apríla 2005 nie je zrejmé, akej vodnej plochy sa týka, vzhľadom na nesprávnosť uvedených parciel. Z citácie ustanovenia § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku je pritom zjavné, že k jeho aplikácii môže správny orgán pristúpiť len v prípade, ak sú obe podmienky (existencia právoplatného rozhodnutia v tej istej veci a podstatne nezmenený skutkový stav) splnené súčasne. Podľa odbornej literatúry ide o situáciu, ak vo veci, ktorá sa vyznačuje zhodnosťou účastníkov konania a totožnosťou predmetu konania, sa už právoplatne rozhodlo a vyvolanie ďalšieho správneho konania by viedlo k jeho následnému zastaveniu. Správny orgán však nemôže správne konanie zastaviť bez ďalšieho zisťovania len preto, že z podania zistil, že účastníci konania i predmet konania sú totožné, ako boli vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo. Správny orgán je tak povinný preskúmať, či nové podanie vo veci neobsahuje nové skutkové okolnosti a až vtedy, ak zistí, že podanie neuvádza žiadnu novú relevantnú skutkovú okolnosť, správne konanie zastaví (pozri v tomto smere Potásch, P., Hašanová, J., Vallová, J., Milučký J., Medžová, D. Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. BECK, 2019, s. 260). Kasačný súd ma za to, že v uvedenej veci sa tak nestalo a správny orgán si nesprávne ustálil skutkový stav vo vzťahu k pozemkom, na ktorých sa vodná plocha Odstavné rameno Dolnostredské má nachádzať.

23. Rovnako tak sa žalovaný žiadnym spôsobom nevysporiadal s námietkou žalobcu v odvolaní o nesprávnosti určenia parciel. Správny súd v napadnutom rozsudku správne konštatoval, že primárnou povinnosťou odvolacieho orgánu je vysporiadať sa s odvolacími námietkami účastníka konania, jasne a zrozumiteľne vysvetliť, prečo a na základe akých skutočností, tú ktorú námietku považoval za dôvodnú alebo nedôvodnú. Kasačný súd tiež súhlasí s bodom 25. napadnutého rozsudku, v ktorom správny súd konštatoval, že žalovaný tým, že sa nevysporiadal s námietkou účastníka konania majúcou z hľadiska naplnenia podmienok zastavenia konania popri iných námietkach zásadný význam, porušil žalobcove právo na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 3 v spojení s § 60a správneho poriadku. V zmysle vyššie uvedeného tak kasačný súd nemohol prisvedčiť argumentácii ďalšieho účastníka v 1. rade v ním podanej kasačnej sťažnosti týkajúcej sa len nesprávneho označenia parcely v rozhodnutí Obvodného úradu životného prostredia Galanta z 20. apríla 2005 a prisvedčil tak záverom správneho súdu uvedeným v napadnutom rozsudku.

(ii) Posúdenie vo vzťahu ku kasačnej sťažnosti žalovaného

24. Najvyšší správny súd prejednal zároveň aj kasačnú sťažnosť žalovaného a dospel k záveru, že žalovaný pri podávaní kasačnej sťažnosti nesplnil podmienky zastúpenia v zmysle § 449 SSP, čím neboli splnené procesné podmienky prípustnosti vecného prejednávania kasačnej sťažnosti.

25. Podľa § 449 ods. 1 SSP musí byť sťažovateľ (ten, kto podáva kasačnú sťažnosť, porov. § 442 ods. 1 SSP) v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom a zároveň kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Podľa § 449 ods. 2 SSP táto povinnosť okrem iného neplatí, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa [písm. a)].

26. Kasačný súd má z administratívneho spisu za preukázané, že z obsahu kasačnej sťažnosti žalovaného, ktorá bola správne súdu doručená 23. marca 2021 (doručenka č. I. 150), vyplýva, že ju síce spísal zamestnanec sťažovateľa, avšak splnenie podmienky vysokoškolského právnického vzdelania druhého stupňa preukázané nebolo, pretože ku kasačnej sťažnosti nebolo pripojené poverenie a ani kópia vysokoškolského diplomu zamestnanca žalovaného.

27. Správny súd 24. júna 2021 vyzval žalovaného (doručenka č. I. 174), aby mu v lehote 15 dní predložil poverenie a kópiu vysokoškolského diplomu zamestnanca, ktorý spísal kasačnú sťažnosť, aby sa preukázalo splnenie podmienky v zmysle § 449 ods. 2 písm. a) SSP. Zároveň ho poučil, že nesplnenie tejto podmienky má za následok odmietnutie kasačnej sťažnosti kasačným súdom podľa § 459 písm. d) SSP. Žalovaný v uvedenej lehote požadované dokumenty nepredložil a tak správny súd v urgencii z 20. júla 2021 opakovane žalovaného vyzval (doručenka č. I. 176), aby mu požadované dokumenty predložil v lehote 5 dní odo dňa doručenia prípisu, inak bude jeho kasačná sťažnosť odmietnutá. Keďže žalovaný tak opakovane neurobil, kasačný súd má za to, že kasačná sťažnosť z dôvodov vyššie uvedených nespĺňa zákonné podmienky v zmysle § 449 SSP.

V. Záver

28. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti v časti posúdenia (i) tohto rozsudku dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť ďalšieho účastníka v 1. rade nie je dôvodná, a preto ju v zmysle § 461 SSP rozsudkom (§ 457 ods. 1 SSP) zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania, v súvislosti s kasačnou sťažnosťou ďalšieho účastníka v 1. rade, rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP s analogickým použitím § 167 ods. 1 SSP tak, že v kasačnom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi - ďalšiemu účastníkovi v 1. rade. Kasačný súd vychádzal z premisy, že v danej veci účastníkom kasačného konania nie je iba žalobca a žalovaný, ale aj ďalší účastník v 1. rade, ktorý mal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie kasačnej sťažnosti. Z tohto dôvodu kasačný súd vychádzal z uplatnenia zásady úspechu v konaní, keď ďalší účastník v 1. rade v kasačnom konaní úspešný nebol (jeho kasačná sťažnosť bola zamietnutá), a preto mu právo na náhradu trov kasačného konania neprináleží. Vzhľadom na to, že sa domáhal zrušenia rozsudku správneho súdu, ktorým bolo vyhovené žalobcovi, nemožno dospieť k inému záveru, ako tomu, že v kasačnom konaní vystupoval sťažovateľ - ďalší účastník v 1. rade na strane žalovaného, pretože podporoval správnosť rozhodnutia žalovaného. Z tohto hľadiska bol teda žalobca v kasačnom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok voči sťažovateľovi - ďalšiemu účastníkovi v 1. rade na náhradu trov kasačného konania. (v tomto smere pozri ustálenú prax Najvyššieho správneho súdu v rozhodnutiach sp. zn. 2 Sžk 6/2019 z 24. novembra 2021, sp. zn. 3 Svk 43/2022 z 29. novembra 2023 alebo sp. zn. 3 Svk 11/2022 z 30. januára 2024).

30. Z dôvodov uvedených v časti posúdenia (ii) tohto rozsudku kasačný súd odmietol kasačnú sťažnosť žalovaného v zmysle § 459 písm. d) SSP bez toho, aby sa zaoberal jej vecnými dôvodmi.

31. O náhrade trov kasačného konania v súvislosti s odmietnutím kasačnej sťažnosti žalovaného rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 170 písm. a), § 171 ods. 1 tak, že žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal. Urobil tak z dôvodu, že napriek identifikovanému procesnému zavineniu žalovaného na odmietnutí kasačnej sťažnosti, kasačný súd nezistil dôvody, pre ktoré by mal právo na náhradu trov konania priznať, pretože ostatným účastníkom konania žiadne trovy v súvislosti s kasačnou sťažnosťou žalovaného nevznikli.

32. Pri ďalšom účastníkovi konania v 2. rade kasačný súd v zmysle § 169 SSP nezistil dôvodnosť priznania práva na náhradu trov konania, keďže ani správnym a ani kasačným súdom mu nebola uložená žiadna povinnosť, v spojení s ktorou by mu právo na náhradu trov konania mohlo vzniknúť.

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.